

dichterswens

wat we de dichters wensen:
woorden uit een hoorn des overvloeds,
sluiers die zij uit sluiers weven,
een uitgever die royaal betaalt
en meer nog een lezer met
een oog voor vondsten, licht
dat teder door de sluiers dringt

en meest van al een open geest
voor wie zwaar beschadigd
op hun poorten bonken,
de geschondenen in hun brandend
huis waarboven de motoren ronken

schoonheid is een schamele troost
waar alleen de wonden bloeien
als rozen in het zand, als robijnen
waar de straat een krater is

laten we de dichters wensen
dat zij nederdalen als goden
onder de mensen, het hoofd
getooid met hoornen van vuur,
de toorn van profeten, de pijn
in het hart van de barmhartigheid

laten ze in schone woorden
van schande spreken, van schaamte
om de heersers die geen van beide
kennen, noch het schone van
het ontbreken, noch het schuldbesef
om het gebrek dat ontstaan is
in hun naam

daarvan zullen de dichters gewagen
met een macht van woorden
en het machteloze van een bezwaard
gemoed, daarvan behoren ze
te spreken in een schone wanhoop
en hoopvol omdat het moet

Staf De Wilde